

Foaia Diecezană

Organul oficial al eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului:</p> <p>Pe un an 240 Lei Pe jumătate de an 120 Lei Pe un pătrar de an 60 Lei Un număr 5 Lei Pentru străinătate pe un an 300 Lei</p>	<p style="text-align: center;">APARE DUMINECA</p> <p>Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”, iar banii pentru abonamente și inserațiunile se trimit administrațiunii „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș</p>	<p>Prețul inserțiunilor:</p> <p>Pentru publicațiuni oficiale, concureș edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei</p>
--	--	---

Nr. 1945 B. 1941

Prea On. Părinți Protopopi și Administratori protopopești, Onorată Preațime eparhială și Iubit Popor credincios din eparhia ort. rom. a Caransebeșului

Providența divină așa a rânduit, ca eparhia noastră să fie iarăși fără de arhipăstor.

P. S. S. Episcopul Dr. Vasile Lazarescu, pe care dragostea și încrederea clerului și a poporului credincios de aici îl ridicase acum 7 ani în fruntea eparhiei noastre, a fost chemat să păstorească nou înființata eparhie a Timișoarei. Și investit fiind de către Majestatea Sa Regele, în ziua de 25 Martie a. c. a fost întronizat în scaunul vlădicesc al Timișoarei și astfel eparhia noastră a ajuns din nou în sedisvacanță,

Nu este astăzi momentul și nici nu este aici locul, ca să schițăm bilanțul celor 7 ani de arhipăstorire a Prea Sfinției Sale. O lăsăm aceasta în sarcina posterității și a istoriei nepărtinitoare, care va aprecia după cuviință munca depusă de Prea Sfinția Sa în ogorul Domnului, încreștând progresul ce l-a făcut eparhia noastră în acești 7 ani atât pe terenul duhovnicesc, cât și pe cel al realizărilor practice.

Despărțirea de Prea Sfinția Sa, despre care știam de mult că urma să vină, ne-a aflat totuși nepregătiți și ne-a impresionat adânc. Inima noastră, ca în pragul tuturor despărțirilor, s'a înduioșat, căci avem regrete pentru pierderea celui ce ne-a fost părinte și arhipăstor. Și de aceea noi îl însoțim și în noua sa eparhie cu toată dragostea noastră plină de recunoștință și cu cele mai sincere urări de bine atât pentru persoana Prea Sfinției Sale, cât și pentru noua sa eparhie, care este menită să fie, ca și eparhia noastră, o fortăreață a duhului creștin și românesc din mândrul nostru Banat. Și o facem aceasta cu toată dragostea noastră fiească și curată și cu toată loialitatea noastră de totdeauna, pentru că P. S. S. Episcopul Vasile este și rămâne pentru noi și pe mai departe urmașul sfinților Apostoli și fostul nostru arhipăstor.

Tot odată Vă aducem la cunoștință că — în temeiul dispozițiunilor cuprinse în art. 121 și 141 din Statutul pentru organizarea bisericii — pe timpul vacanței scaunului episcopesc, afacerile duhovnicești le îndeplinește Înalt Prea Sfinția Sa Arhiepiscopul și Mitropolitul nostru Nicolae, iar cele administrative curente Consiliul eparhial sub prezidiul subsemnatului protopresbiter-conom stavrofor, ca cel mai vechiu consilier dintre clericii secției bisericești.

Drept aceea, până la întregirea scaunului episcopesc, la ecteniile pentru cei vii, în locul „Episcopului nostru”, să se pomenească „Înalt Prea Sfințitul Arhiepiscopul și Mitropolitul nostru Nicolae”.

În tot timpul sedisvacanței, orice corespondență, și de natură oficială, se va înainta și pe mai departe la adresa Consiliului eparhial.

Caransebeș, la 2 Aprilie 1941.

Președintele Consiliului eparhial:

Prot. Ic. Sfor ROMUL G. ANCUȘA m. p.
consilier-referent eparhial

Secretar eparhial:

Pr. PETRU TOMA m. p.

Recensămîntul

Conducătorul Statului Român, dl General Ion Antonescu împreună cu Guvernul Țării sunt preocupați într-o măsură mare de recensămîntul populației. Mai bine zis un recensămînt *general*, nu numai al sufletelor, adică al populației Țării, ci și al clădirilor, locuințelor; înăuntrul acestora, al dependențelor: pivnițe, băi, cărți. Cu un cuvânt o inventariere cât mai exactă a tuturor caselor în cari trăesc românii noștri, știut fiind că partea mare din viața omului, ei și-o petrece în casă.

La o privire de suprafață lucrarea aceasta apare ca ceva ciudat. Dacă însă cugetăm bine, dacă nu alta cetind cu atenție cele 24 de puncte numite „instrucțiuni pentru complectarea buletinului de clădiri și locuințe“, vedem ceva mai adânc: o preocupare superioară pentru popor într-o epocă de avansată civilizație în această Europă.

Cine nu știe că poporul român este unul din cele mai modeste făpturi ale pămîntului locuit de atâtea neamuri omenști. Că mai bine de jumătate de an țaranul nostru umblă desculț chit că se hrănește cu mălaiu. Dar același trebuie să mai știe că țaranul nostru și acum ară ici-colo cu pluguri de lemn; că face baie doar vara la gârlă... așa că istoria nuvelistului cu „astronomul și doftorul“ numai pe o față este favorabilă, iar pe cealaltă arată o stare care nu ne face prea bună reclamă.

Vieța așa zisă patriarhală are o notă am putea spune romantică, nu ne priiește însă rețeta ei astăzi în toiul unei lumi civilizate.

Da, sub puterea legilor ei noi am cunoscut și mai vedem sporadice obiceiuri bune: curățitul și vărutitul caselor în preajma sfințelor Praznice ale Creștinătății sau a umblatului preotului cu crucea prin case. Totuși, în viața unui popor, care este zi pe zi pus în fața adversităților naturii înconjurătoare, singură influența Bisericii este neîndestulătoare.

Să-i *cunoști* deci bine lipsurile, căci înainte de a le fi cunoscut nu se poate proceda la lecuirea atâtor neajunsuri: iată un prim și mare pas, pe care noul recensămînt are curajul să-l încerce.

Și se va vedea cât de mizer trăește românul,

ce „standard“ de viață redus are, în fața căruia structura lui sufletească apare covârșitoare, poate față de toate neamurile pămîntului.

Față de el, față de țaranul român compare această lucrare de o capitală însemnătate. Căci cine până astăzi în afară de biserică și școală s'a mai gândit că țaranul este înainte de toate o entitate morală că are nevoie și de o hrană spirituală, de o carte, dar este și talpa acestei țări?

Ca să ilustrez splendida părăsire la care până-acum nu demult Statul nostru a condamnat rezerva sa și morală și materială sănătoasă: satele și țărănimia locuitoare în ele, îmi permit să amintesc un epizod povestit acum 1½ an P. S. Părinte Episcop cu ocazia unei vizite canonice.

Eram în comuna Brebul, locuită de oameni foarte de treabă și foarte buni creștini. Nu știu din ce pricini însă comuna are o mortalitate pronunțată în tuberculoși.

După terminarea vizitei P. S. Sa s'a odihnit câteva clipe în casa preotului. Doctorul de circumscripție, un bănațan simpatic, la întrebarea P. S. Sale, răspunde la nedumerirea Păstorului cu următoarea tragică istorisire:

Acum de curând am avut ofensiva sanitară. Dl ministru al sănătății, General M. a fost aici în trecere cu mașina. Mă pregătisem să-i fac un expozeu amănunțit, dar el enervat și grăbit îmi tăie avântul zicându-mi „scurt, scurt n'am timp de discursuri, în trei cuvinte să-mi espui toată situația“. Ce i-am răspuns nu mai știu — zise doctorul — dar mi-a venit să-i răspund în trei cuvinte *tristă, tristă, foarte tristă* este situația, Domnului Ministru.

Doctorul ni-a mai spus și motivul enervării Escelenței Sale: pentru hatărul unui candidat postul din Brebul trebuia desființat și presădit aiurea, iar „discursul“ doctorului cu mortalitatea mare în Brebul nu intra în socotelile Escelenței Sale...

De aceea punem multă nădejde în acest mare pas ce se face în legătură cu recensămîntul la sate. Și accentuez *la sate* căci — poate — orașenii îl interpretează ca doamna, vecina mea, pe care am văzut-o azi dimineața măsurându-și casa *cu etaj* cu metrul... *că aud că după asta plătim dare și vreau să fie exactă, să nu plătesc mai mult*...

Indreptățirea postului

II.

Lucrul acesta îl realizează postul prin faptul că deplasează centrul de gravitate al vieții, dinspre material înspre spiritual. În practicarea postului atenția se îndreaptă asupra spiritului din zona căruia porced poruncitoare către latura biologică, normele restrictive ale înfrânării. Pe de altă parte, fapta înfrânării însăși pretinde o susținută încordare a voinții. Fiecare zi de post însemnează o nouă decizie și o nouă încordare a puterilor întru împlinirea după cuviință a cerințelor postului. Deciziunile și încordările acestea însă, constituiesc o excelentă gimnastică de întărire a spiritului. Și cu cât sunt mai îndelung repetate cu atât și sporirea puterilor spirituale este mai accentuată. Aici își găsesc — în bună parte — explicarea, mulțimea și lungimea posturilor ortodoxe. Rânduind posturi multe și lungi, Biserica noastră a urmărit să pună la îndemână credincioșilor săi un mijloc efectiv de purificare și întărire a puterilor spirituale.

Acesta este al treilea temei a rânduelii posturilor.

Trebue să adaugăm acum, că sporirea puterilor sufletești nu este un lucru bun prin el însuși. Fiindcă puterile sufletești pot fi folosite și în scopuri imorale. Cineva își poate înfrâna natură sa inferioară pentru că apoi să se laude cu izbânda și cu forța lui superioară. Sunt oameni cari practică ascetismul — observă Soloviev — fără ca aceasta să-i împiedece de a fi orgolioși, ipocriți, vanitoși sau chiar răzbuțători, cruzi și egoiști (La justification...60). Și atunci va trebui să zicem că ținta ultimă a postului este să ne preserve de orgoliu și să ne ajute a realiza cât mai deplin porunca iubirii de Dumnezeu și de aproapele.

Postul ne prezervă de orgoliu prin faptul că înfățișându-ni-se ca o rânduelă venită din partea Bisericii, el cultivă în noi sentimentul dependenței de ceva ce ne depășește, de un principiu superior, și în ultima analiză, de Dumnezeu. Sentimentul dependenței de Dumnezeu însă, înăbușă lugerii trufiei cari ar încerca să se înalțe în văzduhul sufletului nostru.

Ce privește porunca iubirii creștine, postul ne ajută la împlinirea ei prin faptul că punându-ne în situația de a cațoni și unele lucruri, noi putem ajuta mai ușor și efectiv pe semenii noștri aflați în lipsuri.

Iată deci, și un al patrulea temei al postului: prezervarea de orgoliu și împlinirea într'un grad mai înalt a datoriei carității.

În rezumat: Rânduiala postului își are o adâncă justificare în concepția de viață a Bisericii noastre. Asprimea posturilor ne aduce aminte că starea în care suntem nu este starea potrivită menirii noastre, ne aduce aminte de păcătoșenia în care suntem. Dacă n'am fi păcătoși postul n'ar avea niciun sens. Prin postire putem înfrânge latura inferioară a naturii noastre și în același timp, ne putem întări sufletește. Postul ne poate feri de trufie prin cultivarea în noi a sentimentului dependenței de o realitate superioară, — și totodată ne îndrumază să ne deschidem larg sufletele către semenii prin fapte de ajutorare săvârșite în numele lui Dumnezeu.

A ști lucrurile acestea despre post este, fără îndoială, de folos pentru noi credincioșii. Dar, pe cât se pare, ne-ar fi infinit mai de folos dacă ne-am îndruma strădaniile în sensul postirii practice așa cum prescriu străvechile rândueli ale Bisericii.

Dr. I. Belu.

Dumnezeu pedepsește pe hulitori

Pentru aceasta fraților, temeți-vă de muncă și de pedeapsa pe care o vor lua hulitorii după moarte și încetați de a huli.

Temeți-vă de mărirea și împărăția Atotputernicului și Atotputernicului Dumnezeu, și de acum înainte să nu îndrăzniți a mai deschide gura și a mai huli înfricoșatul și preaslăvitul Său nume, care se slăvește de toate miile și milioanele nenumăraților Ingeri și Arhangheli, sau pronia lui Dumnezeu, ori credința sau Dumnezeceștile taine;

a) că precum celce aruncă cu piatra spre cer, nu vatămă cerul ci pe sine se vatămă; fiindcă se întoarce piatra și-i zdrobește capul; așa și care hulește pe Dumnezeu, nu vatămă pe Dumnezeu, ci numai pe sine se vatămă și-și muncește ticălosul său suflet; precum zice dumnezeescul Hrisostom: „Cei ce hulesc și batjocoresc vatămă numai mântuirea lor“. „Că cel care aruncă piatra în sus, peste capul său o aruncă“. (Sir. 27, 26). Iar hulitorilor le zicea: „Căci precum piatra spre înălțime aruncată fiind, cerul a-l sparge. nici cum nu va putea, nici să ajungă spre acea înălțime; iar rană va pricinui capului deasupra căruia s'a aruncat piatra. Așa cu adevărat cel ce hulește fericita acea fire, pe aceea niciodată nu va putea să o vatămă cândva

ci asupra sufletului său va ascuți sabia, nemulțămător arătându-se către făcătorul de bine“.

Și b) deoarece Dumnezeu nu rabdă hulele cc-I faceți, ci se mânie asupra voastră și vă pedepsește cu felurite pedepse și în cele din urmă vă omoară. Așa întărîtându-se asupra lui Senahirim împăratul Asirienilor, care prin voievodul său Rapsacu, a hulit Dumnezeescul lui nume și pentru aceasta a trimis pe îngerul Său și a omorât din oastea Asirienilor 185 de mii; și atârându-i belciug în nas, l-a întors nelucrător, fără să facă vreun rău cetății Ierusalimului. „Pe cine ai ocărît și pe cine ai hulit? și asupra cui ai înălțat glasul și ai ridicat spre înălțime ochii tăi? asupra sfântului lui Israil? Și voi pune belciugul meu în nările tale și zăbală în buzele tale și te voi abate pe calea pe care ai venit. Și au fost în noaptea aceea a ieșit îngerul Domnului și au ucis în tabăra Asirienilor 185 de mii și s'a sculat dimineața și iată toți erau trupuri moarte. (IV Imp. 19, 22).

Așa a pedepsit pe Edom cel ce locuia în muntele Sir, pentru că a hulit asupra numelui celui sfânt, precum zice Ezechil: „Pentru aceea, viu sunt eu, zice Domnul, și voi face ție după vrăjmașia ta, și mă voi cunoaște ție, când te voi judeca; și vei cunoaște că eu sunt Domnul, auzit-am glasul blestemurilor tale“ (35, 11).

Iar dacă nu vă temeți de pedepsele pe care le dă Dumnezeu hulitorilor, măcar temeți-vă de pedepsele pe care le dau oamenii și diavolii. Pedepsesc oamenii pe hulitori, deoarece dumnezeescul Hrisostom poruncește întâi să se pedepsească hulitorii cu rane și cu bătaii, că zice; „Dacă auzi pe cineva hulind pe Dumnezeu în mijlocul târgului, apropie-te de el și ceartă-l și de este trebuință, lovește-l peste obraz și zdrobește-i gura și se va sfinți mâna ta prin această lovire. Și te vor duce la judecată, du-te; și de va căuta să te pedepsească judecătorul pentru aceasta, zi cu îndrăzneală: Că l-ai lovit fiindcă a hulit pe Împăratul îngerilor. Iar de va fi trebuință, să suferi și moarte, pentru că ai înțeleptit pe fratele tău; răbdarea aceasta în loc de mucenicie se va socoti ție (Andriand, 1). Al doilea, poruncește acest Grăitor de aur că, hulitorii să fie izgoniți și din satele în care locuiesc ca niște leproși și oameni bolnavi de holeră și ca niște mădulări putrede, ca să nu molipsească cu răutățile lor și pe ceilalți creștini și ca nu din pricina lor să pedepsească Dumnezeu și pe cei nevinovați, căci așa zice despre ei: Iar de am fi apucat a-i scoate pe ei din cetate și să-i înțeleptim și pe mădularul cel bolnav ca să-l îndreptăm, nu era să ne temem de frica cea de acum (Andr. 2).

Al treilea, zice iarăș Hrisostom că, hulitorii nu sunt vrednici să vadă soarele, luna și stelele, încă nici să răsufle aerul, nici să calce pe pământ, nici să asculte melodioasele glasuri ale paserilor, nici să mănânce rodirile pomilor, nici să se servească de dobitoace și de făpturi; și zic, hulitorii nu sunt vrednici să se folosească de zidirile lui Dumnezeu și să trăiască, ci sunt nevrednici și de această viață trecătoare. Pentru ce? Fiindcă toate celelalte zidiri slăvesc și cinstesc pe făcătorul lor, iar hulitorii îl blastămă și-l hulesc. Și după cum un fiu care injură și necinstește pe tatăl său nu este vrednic să-l slujască nici slujitorii tatălui său, așa și hulitorii fiindcă hulesc pe Dumnezeu, Tatăl lor, nu sunt vrednici să se slujască de zidirile care sunt roabe lui Dumnezeu; după cea zisă: Toate sunt slujitoare ție. (Ps. 118) „Nevrednici sunt a vedea soarele, câți în viața lor hulesc pe Dumnezeu; sunt nevrednici a se folosi de zidirile care slăvesc pe el; fiindcă și fiul hulind pe tatăl său, este nevrednic să se folosească de slujba bunilor slujitori ai casei.“ (Cuv. 18).

Pentru aceea în adevăr, este o mare minune cum vă rabdă zidirile să huliți pe Făcătorul lor Dumnezeu! Cum nu sloboade cerul fulgere și trăsnete ca să vă ardă cu totul! Cum vă luminează soarele și nu vă orbește ochii! Cum nu vă omoară vântul cu otrăvitoare suflări! Cum nu vă îneacă marea! Cum nu se desface pământul să vă înghită! Cum fiarele cele salbatice și dobitoacele nu se ridică asupra voastră să vă rupă și să vă piarză! Dar cum se vede, Dumnezeu cel hulit de voi, El este cărele oprește pornirile zidirilor Sale, așteptând ca să vă pocăiți.

(Din Hristoitia de Nicodim Aghioritul).

Pr. N. V.

Conferința precească din tractul Bocșei Montane

În ziua de 20 Martie 1941 s'a ținut la Bocșa Montană sediul tractului cu acelaș nume cea dintâiu conferință prezidată de noul protopop P. O. D. Dr. Nicolae Iorgovan. După o îndelungată întrerupere a acestor manifestări precești în tractul nostru datorită stării de provizorat ce a domnit în conducerea acestei unități aclesiastice, seria lor este reluată din nou pentru a înoda firul întrerupt al unei strălucite activități de altădată.

În dimineața zilei de 20 Martie c. aproape

întreaga preoțime tractuală s'a adunat în biserica protopresbiterală din Bocșa-montană unde a ascultat în genunchi cu smerenia și evlavia cuvenită rugăciunile de deslegare ale sf. taine a mărturisirii, după care fiecare preot s'a mărturisit sub patrafirul cucernic al celor trei cuvioși călugări aduși anume în acest scop.

Sf. Liturghie a darurilor celor mai înainte sfințite a fost oficiată de P. C. preoți Coriolan Zuiac, Miron Mănescu și Petru Albeanu iar la timpul potrivit P. O. D. Dr. N. Iorgovan a rostit o scurtă dar adânc cuprinzătoare pareneză despre însemnătatea Sf. Taine a Euharistiei în raport cu nevrednicia săvârșitorilor ei. Auzitorii sunt îndemnați să se pătrundă până în adâncul sufletului de înaltul oficiu ce li s'a încredințat de către Mântuitorul Iisus aici pe pământ, pentru ca la ziua judecării să poată da răspuns bun la înfricoșata judecată a lui Hristos, atât pentru ei cât și pentru turma ce li este încredințată acum.

Urmează apoi împărtășirea tuturor preoților cu trupul și sângele Domnului după rânduiala cuvenită. Sf. Oficiu luând sfârșit toți preoții de față în frunte cu protopopul lor trec în sala de ședințe a primăriei unde se ține ședința intimă sub prezidiul P. O. D. Dr. N. Iorgovan. După o scurtă alocuțiune în care se arată însemnătatea și utilitatea reuniunilor de felul acestora ca unele cari au darul de a pune în contact mai intim preoțimea unei unități eclesiastice pentru a-și putea comunica unii altora bucuriile și necazurile, înfrângerile și biruințele și mai ales metodele de pastorația ce unul sau altul a experimentat mai nou precum și rezultatele obținute în munca de temeluire a împărăției lui Dumnezeu pe pământ. P. C. P. protos invită pe Pr. P. Vuc să desvolte subiectul temei date de titlul următor: „Faceți în așa fel ca oamenii să simtă nevoia de a merge la biserică“. Păr. Vuc tratează subiectul din punctul de vedere unic al exemplului personal al preotului în mod cât se poate de complet, comunicarea Sfinției Sale caracterizându-se prin căldura sentimentului profund creștin și evlavios de care este străbătută dela început până la sfârșit.

Al doilea vorbitor este Pr. Const. Târziu care tratează subiectul din punctul de vedere al mijloacelor teoretice de întrebuițat la atingerea scopului propus schițând și câteva arme practice. În concluzie vorbitorul arată că pentru a putea uza bine de aceste arme e de neapărată nevoie ca noi preoții să fim pătrunși de același spirit de propagandă de care este pătruns clerul romano-catolic.

Însfârșit al treilea vorbitor este Pr. Ghita care este temeinic mijloacele practice de întrebuițat pentru atingerea scopului propus.

La sfârșit președintele face o critică favorabilă tuturor celor trei vorbitori. La propunerea mai multor preoți se hotărăște ca reuniune de felul acestora să se țină în fiecare an câte una eventual nu chiar la sediul tractului, ci și în alte centre din tract. Mai departe în decursul anului să se țină cercuri pastorale pe secțiuni de câte 6-7 parohii, la cari să participe pe cât se poate și P. O. D. Dr. N. Iorgovan, care să fixeze de altfel centrul unde să se țină conferința precum și programul pentru o zi întreagă. În felul acesta se va pune în practică dezideratul propagandei cât mai intense.

După închiderea ședinței s'a trecut în frunte cu părintele protos. la o agapă frățească după care a urmat despărțirea.

După impresiile ce le-au putut culege, toți participanții la această reușită conferință preoțescă, împreună cu spovedania parohilor, au plecat în mijlocul turmei lor cu energii noi acumulate, pe cari sunt hotărâți să le pună în slujba înaltei lor chemări, cu conștiința deplină a rolului lor social și cu dragoste pentru aproapele și pentru Dumnezeu.

Pr. Constantin Târziu.

Ceaslov

*Ieșit cu duhul cărții
Din sfânta mândstire,
I'a dat să fie lumii
Izvor de mântuire.*

*Bătrâni'ni vremea veche
Cu grijă'l mai păstrară,
Dar cei din lumea nouă,
Aproape — că-l uitară.*

*În școală, loc nu are
O carte învechită
Biserica'l mai ține
La strana — prăfuită.*

*Sau undeva prin case
De bârne după grindă,
Așteaptă un moș mână
Spre el să și-o întindă.*

*Dar când și moșul nostru
Se duce' n vecinicie
Nepoșilor Ceaslovul
Rămâne — jucărie.*

*Sau poate că-l așează
Dorința creștinească
Pe lângă mort în groapă
Și el — să putrezească.*

G. B.

RECENZII:

Pr. Racoveanu-Nera: Misionarism și artă.

— Din viața unui cor. —

Tipografia Diecezană, Caransebeș 1941, pp. 50.

În stilul unui adevărat literat, cu frumoase învățături de limbă, presărat pe alocuri cu expresiuni în felul vechiului graiu bisericesc, talentatul și neobositul paroh al com. Ferdinand, Sf. Să Păr. *Ioan Racoveanu-Nera*, în broșura de față, ne dă, în mod cronologic, o iconă fidelă despre prodigioasa activitate misionară și artistică pe care a desfășurat-o „*Corul Catedral*” din Caransebeș, începând cu anul 1931 și până la 15 Aprilie 1934, al cărui priceput dirijor era Dl Profesor *Constantin Vladu*, de la Academia teologică din Caransebeș.

Din întreaga expunere constăți, cu o vădită satisfacție sufletească, cum, în jurul unui cor, alcătuit din cele mai talentate elemente muzicale ale acestui oraș, un cor bine încheșat și sever disciplinat, rod al sârguincioasei munci depuse în acest scop de distinsul dirijor C. Vladu, discipol al marelui compozitor Kiriac, — și cum cei mai distinși intelectuali din acest oraș, ca: P. C. Sa Păr. *Romul Gh. Ancușă*, d-nii *Dr. Cornel Cornean*, *D. Sgăverdea*, Profesorii: *Dr. Ștefan Pop*, *Dr. D. Cioloca*, *I. David*, *Z. Munteanu*, toți dela Academia teologică, și alții, pătrunși de cele mai curate sentimente față de așezămintele culturale ale Neamului românesc, au găsit de bine că, alături de o societate corală bisericească, vor putea, cu un mai real folos, desbrăcați de orice interese materiale, să împărtășească, din bunurile culturale, muzicale și religioase, și poporului credincios dela sate.

Astfel grupul coral și cultural din Caransebeș, străbătând, dealungul și dealatul cuprinsul eparhiei Caransebeșului a reușit să dea vădite rezultate, înființându-se, peste tot pe unde a cutreerat, societăți corale și culturale, după chipul și asemănarea celei centrale, roade cari nu pot decât să umple de bucurie atât sufletele coriștilor și al dirijorului lor, cât și ale distinșilor cuvântători ce-i însoțeau!

Dar pe lângă intelectuali bănațeni aflați în Caransebeș, un alt distins cărturar al Banatului, ce propovăduște Dumnezescul Cuvânt pe meleagurile dulcii Bucovine, dl *Dr. Vasile Loichiță*, profesor la Facultatea de Teologie din Cernăuți, care în clipelile de răgaz se retrage în sânul frumuseților naturale ale mândrului

Banat și-a dat obolul său sufletească în desfășurarea activității misionare a „*Corului Catedral*”, vorbind în sala Casinoului dela Băile-Herculane, în cadrul concertului susnumitului cor, despre: „*Taina Sf. Euharistiei*”, cu ocazia constituirii F. O. R.-ului din protopoplatul Mehaciel, în ziua de 19 August 1933 (pg. 36 sq.)

Poate că astăzi, mai mult ca oricând, ar fi potrivită reorganizarea unei astfel de societăți artistice, și culturale, dinlăuntru cărora să dispară toate discușiunile, de orice natură ar fi ele, luându-le locul buna înțelegere și deplină armonie. Și faptul acesta este posibil, întrucât aproape toți membrii vechiului grup, în frunte cu dirijorul său viețuiesc, așa că numai voința și mai ales *bunăvoința* se cere, pentru reluarea unei frumoase activități religioase, artistice și culturale, a cărei lipsă se resimte mult astăzi în Caransebeș. Așadar, toate elementele necesare în acest scop sunt date; lipsesc — *actual* — inițiativa și bunăvoința, dar cari — *virtuți*! — cred că există în cineva. Ar fi de dorit o grabnică actualizare!

Dl Prof. C Vladu, pe lângă că este înzestrat cu reale aptitudini muzicale și de mănuire a baghetei, mai are meritul — de subliniat — că, în sânul *Corului catedral* de sub conducerea d-sale, a știut să instaureze și o înălțătoare trăire religioasă și morală, așa încât coriștii săi, în Postul Mare, chiar în mijlocul credincioșilor dela sate, „și prostern genunchii la poalele preotului sorbind din „izvorul cel fără de moarte” și de viață dătător” (pag. 22, cf. ș. a.), pildă făcându-se tuturor credincioșilor.

Cartea de față, scrisă atât de frumos de Păr. Racoveanu-Nera, va constitui pentru generațiile viitoare un serios document despre ceea ce înseamnă și ce poate realiza o societate corală bine organizată, servind astfel pildă de urmat pentru toți aceia cari nutresc sentimentele superioare pentru binele și fericirea Neamului românesc, profund religios și vajnic naționalist!

T. Savu.

ȘTIRI

Amăsurat art. 121 din Statutul pentru organizarea Bisericii ortodoxe române, pe timpul sedisvacanței afa-cerile duhovnicești din Eparhia noastră le îndeplinește I. P. S. Mitropolit Nicolae iar cele administrative curente Consiliul eparhial sub prezidenția Păr. protopresbiter iconom stavrofor Romul G. Ancușă, consilier referent al secției administrativ-bisericești (Art. 141).

Comemorarea lui Octavian Goga. În ziua de 1 Aprilie, a. c. la ora 11 a. m. s'a serbat la Academia, teologică din loc, într'un cadru intim profesori și studenți, comemorarea nașterii aceluia ce-a fost Octavian Goga poetul pătimirilor noastre.

Cu această ocazie a vorbit despre „*Personalitatea și activitatea lui Octavian Goga*”; Pr. Prof. Dr. Sofronie Vlad, evocând persoana și activitatea multilaterală de

poet, ziarist, mare naționalist, om politic pe deasupra și profund ortodox a marelui dispărut.

Prea neîncăpător e spațiul acestei note informative pentru a putea cuprinde întreaga goană de sentimente ce se desprind din acest poem închinat trubadurului Ardealului robit, poetul tristeții și durerii noastre milenare. Desprind la întâmplare o singură frază din conferință: „El — Oct. Goga — a rămas acolo la Ciucea sa mărturie a dreptății noastre asupra Ardealului ce atât de frumos l-a cântat și l-a plâns în poeziile sale ca nimeni altul“.

Conferința s'a încheiat prin reproducerea întregii poezii postume: „Am fost“.

În continuare studentul Ioan Murgu an. I a recitat poezia: „Plugarii“, iar studentul Cornel Lugojaru, an. II a cântat: „Bătrânii“.

Serbarea a luat sfârșit la ora 11³⁰.

În memoria Prof. Dr. P. Barbu. Profesorii dela Academia teologică au colectat suma de 2000 lei. Cu această sumă, profesorii răscumpără coroana dela înmormântarea fostului lor coleg și rector. Suma colectată a fost donată unui student refugiat sărac.

Regele Petru II pe tronul Iugoslaviei. Evenimentele internaționale au determinat unele mari schimbări în conducerea statului vecin, Iugoslavia. Desființându-se Regenta, Moștenitorul Tronului s'a înscăunat rege sub numele de Petar II, iar conducerea țării și a guvernului a luat-o generalul Dušan Simovici. Cu toate că guvernul anterior semnase adeziunea Iugoslaviei la pactul tripartit, unele escese împotriva Nemților din Serbia, semnalate de toată presa, au enervat Reichul, care este în așteptarea desfășurării evenimentelor din regatul vecin.

Alegere de protopop. Sub conducerea I. P. C. Arhimandrit Dr. Laurențiu Busuioc rectorul Academiei noastre teologice s'a ținut Marți în 1 Aprilie alegerea noului titular al protopopiatului din Caransebeș. I. P. Cuv. Sa a arătat că se împlinesc aproape 4 ani dela moartea de toși regretatului protopop Andreiu Ghidiu, a cărui personalitate atât pentru Biserică, cât și pentru Neam rămâne să o fixeze istoria. Nu e bine ca provizoratele să fie de durată prea mare, și iată că totuși sunt aproape 4 ani de când aceasta datează în conducerea protopopiatului central. Astăzi sinodul electoral protopresbiteral va pune capăt cu votul său unei stări ce nu trebuie perpetuată. Candidații sunt: Isaia Suru adm. protopopesesc și Dr. Traian Coșeriu preot în Teregova. Purcezându-se la vot, secret, și efectuând toate formalitățile alegerii, la ora 12^{1/4} se cunoaște și rezultatul: 31 voturi, adică unanimitatea voturilor sunt date păr. Suru, păr. Dr. Coșeriu nu obține nici un vot. Felicitări pentru noul ales!

Serbare ostășească. O înălțătoare serbare ostășească a avut loc în orașul nostru eri Sâmbătă din prilejul prestării jurământului de credință față de Tron al cruciilor dela Regimentul 96 Inf. și Bat. 2 Grănicieri.

† **Preotul Miron Băleanu** din Clopodia a încetat din viață, în puterea vârstei. Membru al unei vechi familii preoțești fruntașe, inițiase zidirea unei impunătoare biserici în Clopodia, căci zicea răposatul „cea mai mică și mai necăjită biserică dintre toate cele 4, este a noastră, a bisericii dominante“. Durere, că la împlinirea bucuriei sale a trebuit să părăsească această lume.

Dumnezeu să-l odihnească în pace!

† **Elena Rădoiu** văduva preotului Patrichie Rădoiu din Obreja a trecut la vecinicie alături de soț și cele trei fete ale sale răposate nu de mult una după alta.

A fost membră a fondului nostru de ajutorare reciprocă.

Pe adormita în Domnul o deplânge unteul ei fr. preotul nostru Martin Rădoiu din Obreja.

Dumnezeu să odihnească în pace roaba sa iar pe fiul îndurerat să-l mângâie cu a sa putere și iubire de oameni.

Cărți: „*Mie a vieții este Hristos*“, un mănunchi de substanțiale articole pe marginea Pastoralei Sfântului Sinod din toamna anului trecut. Tiparul Tipografiei Arhidiecezane Sibiu. Costul 12 Lei.

Iosif E. Naghiu: *Biblioteca Măndstirii Neamșu* Un index interesant al cărților de seamă din vechea ctitorie mănăstirească a Moldovei. Iași, tiparul Alex. A. Terek. Apărută ca Nr. 2 din seria „Cercetări Teologice“.

Publicațiune de licitație

Nr. 1665 E. 1941.

Spre orientare Vă comunicăm, că Consiliul economic al Măndstirii „Izvorul Miron“ din Românești, vinde prin licitație cu oferte închise.

1. Cca 187 m² lemn de chereșteș.
2. „ 190 m² „ „ mină.
3. „ 5165 figuri lemn despicat de foc.
4. „ 346 „ „ rotund de foc, esență cer, fag și carpen, care se află fasonat în pădurea Măndstirii din hotarul comunei Sinatești (Făget) jud. Severin.

Licitația va avea loc în ziua de **8 Aprilie a. c. orele 10 a. m.** în localul Ocolului silvic din Lugoj, str. Mihai Viteazul Nr. 3 (vis-a-vis de gară).

Intrucât licitația nu va da rezultatul dorit, se va ține a doua licitație în aceeași localitate la **15 Aprilie 1941.**

Caetul de sarcini se poate vedea la:

1. Consiliul eparhial în Caransebeș.
2. Ocolul silvic Lugoj, str. Mihai Viteazul Nr. 3.
3. Oficiul protopresbiteral ort. rom. Făget, Caransebeș, la 31 Martie 1941.

Președintele Consiliului eparhial:

Prot. R. G. Ancușă

consilier-referent-eparhial.

Consilier-referent-eparhial:

Dimitrie Sgăverdia

Publicațiune de licitație

În baza aprobării Venerabilului Consiliu eparhial Nr. 4853 ex. 1939, din 12 August a. c., Consiliului parohial publică licitație pentru facerea iconostasului în sculptură, pictarea și zugrăvirea interioară a bisericii ortodoxe române din Naidăș, jud. Caraș, pe ziua de **27 Aprilie 1941, orele 2 după masă**, în localul școlii primare din loc.

1. Licitanții vor depune oferte închise la oficiul parohial local, împreună cu variul de 6% din prețul lucrărilor în numerar, sau efecte, până la data de **27 Aprilie a. c.** înainte de ora 2 d. m. când se va începe licitația verbală.

2. Planurile și devizele se pot vedea la oficiul parohial.
3. Spesele planurilor și devizelor privesc pe anteprenorii cari vor lua asupra lor lucrările.

4. Participanților la licitație nu li-se acordă nici un fel de spese.

5. La licitație se admit numai pictori autorizați de Onor. Minister al cultelor și Artelor.

6. Consiliul parohial își rezervă dreptul de a preda lucrările acelor interprenori în care are mai mare încredere.

7. Contractele devin obligatorii pentru meșterii cărora li-se va ocorda lucrarea imediat după semnare, iar pentru comuna bisericească, numai după aprobarea Venerabilului Consiliu Eparhial.

Naidăș, la 27 August 1939.

Romul Pitic ss. **Pr. Ilie Crivacucea**
secretarul cons. parohial. președintele cons. parohial.

Naidăș la 7 Martie 1941.

Pentru conformitate: **ss. Ilie Crivacucea** Pentru conformitate: **Ioan Domil.**
preot. L. S.

„BANCA GRANITEI“ SOCIETATE ANONIMA, CARANSEBEȘ.

Convocare

In conformitate cu art. 26 din statute, convocăm a

XVIII-a Adunare generală ordinară și extraordinară

a societății anonime „BANCA GRANITEI“ S. A. Caransebeș, pe ziua de **24 Aprilie 1941**; **prima la orele 10, iar a doua la orele 11 a. m.**, în Caransebeș, în localul societății.

a) Adunarea generală ordinară

Ordinea de zi:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale.
2. Prezentarea bilanțului pe anul 1940, raportul Consiliului de administrație și al cenzorilor și darea absoluturului.

3. Alegerea Consiliului de administrație.

4. Alegerea cenzorilor.

5. Propuneri în senzul statutelor.

b) Adunarea generală extraordinară

Ordinea de zi:

1. Modificarea statutelor în conformitate cu Decretul Lege No. 3548 din 19 Octomvrie 1940.

In cazul când la data de 24 Aprilie 1941 nu se va întruni numărul de acțiuni cerute de lege, adunarea generală extraordinară se va ține, fără altă convocare, în ziua de 1 Maiu 1941, în același local, oră și cu aceeași ordine de zi.

Caransebeș la 14 Martie 1941.

Consiliul de Administrație

Redactor responsabil: NICOLAE CORNEAN, consilier eparhial

Corpul Portăreilor Tribunalului Caransebeș.

Nr. 303-306/1940 Port.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Șef Portărel de pe lângă Tribunalului Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public că în urma decisului Judecătoriei mixtă din Caransebeș sub Nr. 45-48/1916, efeptuindu-se execuțiunea la 19 și 23 Decemvrie 1940 în favorul urmăritoarei Prima Bancă Grănicerească în faliment repr. prin adv. Dr. Nicolae Ionescu din Caransebeș contra urmăritului, pentru suma de 14.282 Lei capital și acces., mobilele secestrate, care s'au prețuit în Lei 38.024 și anume:

23 sticle vin înfundat, 6 sticle alcool (țuică, 8 mese, 20 scaune, 5 m. cubi lemne de foc, 13 mese de grădină, 9 scaune, 2 cai, una sanie țărănească, una cassa de fier, un covor mare roșu, un portmoneu de piele, 2 cojoace, una canapea, una căciulă albă, 8 ghe-me de lână, 2 traiste, una vacă roșie, 20 m³ lemne de foc, una ușă, 12 buc. lemne de construcție, 2 cocii, una cadă, 2 șezuturi de piele, una rogojină se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș, de sub No. 3523/1940 G. pentru încasarea creanței de Lei 14.282 capital cu 3% interese din 7 Aprilie 1934 și spesele de 2642 Lei stabilite până în prezent, se fixează licitație pe **ziua de 12 Aprilie 1941 la orele 10 în Caransebeș, iar la orele 16 în comuna Var, la locuințele urmăritului** din ambele comune și toți aceia cari au voie a cumpăra sunt invitați cu aceia observare ca mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'ar mai fi sechestrați și mai înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 al legii LX din 1881, deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 22 Martie 1941.

Șef portărel **Dr. C. Stăngu.**

La „**LIBRĂRIA DIECEZANA**“ din Caransebeș se află de vânzare:

Prof. **CONSTANTIN VLADU**:

MANUAL de TIPIC

AL BISERICII ORTODOXE, ÎN UZUL
TEOLOGILOR ȘI PREOȚILOR, CU-
PRINZÂND SERVICIILE DUMNEZE-
EȘTIDINPOSTUL SFINTELOR PAȘTI

Prețul Lei 180.

Tiparul și editura Tipografiei Diecezane Caransebeș.